

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **P. S. „H.“**, B. *zastúpeného advokátom JUDr. M. K.*, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad Banská Bystrica**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 2003/2007 zo dňa 15. januára 2008 a č. 2004/2007 zo dňa 15. januára 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 59/2008-46 zo dňa 25. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 59/2008-46 zo dňa 25. júna 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd žaloby žalobcu zamietol. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Prvostupňový súd vychádzajúc z obsahu spisu a z vyjadrení účastníkov dospel k záveru, že žalobca by nedosiahol v danom P. R., ktorý mal celkovú výmeru 2066/18ha bez schválenia nájomnej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom majoritu v nájme výkonu práva poľovníctva. V intenciách žalobných bodov uvedených v žalobách preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného a dospel k záveru, že v konaní nedošlo k porušeniu zákona, ktoré by malo vplyv na zákonnosť rozhodnutí.

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu ako aj rozhodnutia žalovaného a prvostupňové rozhodnutia

Obvodného lesného úradu v Rimavskej Sobote a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Namietal, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci. Vlastníci poľovných pozemkov uzatvorili nájomné zmluvy duplicitne (so žalobcom aj s P. S. V. B.). Pokiaľ ide o žiadosť P. S. V. B. žalovaný mal konanie zastaviť.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení k žalobám, nakoľko žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti. Navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.01.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V danej veci prvostupňový súd na základe žalôb žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupu žalovaného, ktoré spojil podľa § 112 ods. 1 O.s.p. na spoločné konanie, postupoval podľa ustanovení piatej hlavy Občianskeho súdneho poriadku „Správne súdnictvo“ (prvá a druhá hlava).

Správne súdnictvo rovnako ako občianskoprávne konanie je ovládané dispozičnou zásadou.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, uvedenie dôvodov v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd vychádzal z dispozičnej zásady, preskúmal žalobami napadnuté rozhodnutia žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobách. V danom prípade žalobca v žalobe napádal najmä duplicitne uzatvorené zmluvy, schválené zlé výmery nájomných zmlúv, antidatovanie zmlúv, nedostatok súhlasu mestského alebo obecného zastupiteľstva so zmluvami a skutočnosť, že správny orgán mal vo veci žiadosti P. S. V. zastaviť konanie.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto námietky uvedené v žalobách neboli dostatočne konkretizované ani čo do subjektov, ktoré uzatvorili zmluvy, ani čo do správnych výmer, aké mali byť v zmluvách uvedené.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru:

R 64/1996 - Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.) označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia aký konečný návrh robí. Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pritom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Absencia tvrdenia žalobcu, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený konkrétny zákon, je vadou žaloby, ktorá bráni vecnému vybaveniu.

R 58/2001 - Súd nevyhľadáva za účastníka (navrhovateľa) konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je súd podľa § 250h O.s.p. viazaný.

Z obsahu administratívnych spisov odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 2006/2065-8 zo dňa 10. septembra 2007 podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. schválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva na poľovné pozemky na majoritnej výmere poľovného revíru B. (vytvorenom poľovnými pozemkami o výmere 1241,0861ha) v prospech P. S. V. B.. Na minoritnej časti poľovného revíru o celkovej výmere 825,0939ha správny orgán zabezpečil výkon práva poľovníctva s využitím ustanovenia § 139 Občianskeho zákonníka. Schválené zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva boli uzatvorené medzi P. S. V. B. ako nájomcom a prenajímateľmi, ktorými bolo celkovo 11á subjektov (občania + Slovenský pozemkový fond Bratislava, Lesy SR š.p. Banská Bystrica, Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Reformovaná cirkev B.), pričom išlo o vlastníkov do 10ha aj nad 10ha. Medzi prenajímateľov boli okrem týchto subjektov zaradení aj známi vlastníci nad 10ha, ktorí ku dňu vydania rozhodnutia správneho orgánu neuzavreli zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva s nájomcom s tým, že v rozhodnutí im bolo priznané nájomné a ďalej boli zaradení aj známi vlastníci do 10ha, ktorí neuzavreli nájomné zmluvy, pričom v tomto prípade bola určená povinnosť platiť nájomné obci.

Druhým rozhodnutím zo dňa 10.02.2007, č. 2007/239-7 prvostupňový správny orgán rozhodol tak, že neschvaľuje zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva na poľovné pozemky P. R. B. uzavreté medzi P. S. H., ako nájomcom a prenajímateľmi (celkom 53 subjektov, medzi ktorými sú občania a W. spol. s r.o., Rímskokatolícka cirkev, farnosť B., obec B.).

Proti obidvom rozhodnutiam podal odvolanie žalobca, v ktorom odvolaní napáda skutočnosť, že správny orgán nezistil presne a úplne skutočný stav veci, ako aj to, že rozhodnutia boli vydané bez prejednávania veci s účastníkmi konania, vlastníci poľovných pozemkov uzatvorili nájomné zmluvy duplicitne (so žalobcom aj s P. S. V. B.) a namietať aj to, že žalovaný mal konanie vo veci žiadosti P. S. V. B. zastaviť, pretože žiadateľ v stanovenej lehote neodstránil nedostatky podania.

Žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. 2003/2007 zo dňa 15. januára 2008 a rozhodnutím č. 2004/2007 zo dňa 15. januára 2008 zamietol odvolania žalobcu a obidve prvostupňové rozhodnutia potvrdil. V odôvodnení obidvoch rozhodnutí žalovaný uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že o výkon práva poľovníctva na území vymedzenom hranicami poľovného revíru B. prejavili záujem dvaja žiadatelia, pričom sa konania vzájomne prelínajú, využil pri obidvoch rozhodnutiach podklady z obidvoch konaní. Námietky žalobcu o nedostatočnom zistení stavu veci považoval za neopodstatnené s tým, že v konaní rešpektoval ustanovenie § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Pri hodnotení námietky žalobcu, že správny orgán mal konanie vo veci žiadosti P. S. V. B. z dôvodu neodstránenia nedostatkov podanie zastaviť, žalovaný uviedol, že zo spisového materiálu bolo preukázané, že prvostupňový správny orgán žiadateľa na schválenie zmlúv výzvou zo dňa 22.12.2006, ako aj v rozhodnutí zo dňa 22. decembra 2006 o prerušení konania upozornil na skutočnosť, že neodstránenie nedostatkov bude mať za následok nevyhovenie žiadosti, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žiadatelia nedostatky podania odstránili a splnili aj zákonné podmienky pre schválenie zmlúv, správny orgán zmluvy pre P. S. V. B. schválil.

Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia č. 2003/2007 zo dňa 15. januára 2008 (schválenie zmlúv pre P. S. V. B.) ako neopodstatnenú zhodnotil aj námietku spochybňujúcu správnosť výmer a štruktúru poľovných pozemkov uvedených v zmluvách uzatvorených P. S. V. B., a to najmä s poukazom na porovnanie s údajmi z katastra nehnuteľností s tým, že zo strany prvostupňového správneho orgánu došlo k pochybeniu iba pri vymedzovaní druhu poľovných pozemkov v prípade E. A., u ktorého bola v rozpore so zmluvou uzatvorená nesprávna špecifikácia poľovných pozemkov. Tento nedostatok však odstránil v súlade s ustanovením § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. ako chybu v písaní.

V odôvodnení rozhodnutia 2004/2007 zo dňa 15. januára 2008 (vo veci neschválenia zmlúv pre P. S. „H.“ B.) uviedol, že preskúmaním zmlúv zistil, že C. K., E. A. a G. B. skutočne zmluvy uzatvorili duplicitne pre obidva subjekty. S poukazom na ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve (pre platnosť zmluvy je potrebné schválenie Okresného národného výboru) uviedol, že zohľadnil len aktuálne zmluvy, t.j. tie, ktoré boli uzatvorené ako posledné, a preto ani táto námietka podľa žalovaného nemôže mať vplyv na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb. v platnom znení v čase rozhodovania správnych orgánov, právo poľovníctva patrí vlastníkovi pozemku; vykonávať ho možno len podľa tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie.

Podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona, vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu právo poľovníctva vykonávať sami (§ 2 ods. 2), alebo môžu tento výkon za odplatu prenajať (§ 16). Pri nájme výkonu práva poľovníctva je jeho súčasťou oprávnenie vstupovať v nevyhnutnej miere na poľovné pozemky.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., zmluva o posúdení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu, a to najmä v rozsahu zisteného skutkového stavu veci, ako aj právneho odôvodnenia veci (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd považuje za nesporné, že z vyjadrenia účastníkov konania, ako aj zo správneho spisu vyplýva, že žalobca by nedosiahol v danom poľovnom revíri, ktorý mal celkovú výmeru 2066,18ha, bez schválenia nájomnej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom majoritu v nájme výkonu práva poľovníctva. Slovenský pozemkový fond neuzavrel zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva so žalobcom, ale s P. S. V. B. Z tohto dôvodu žalobca nemohol dosiahnuť v poľovnom revíri B. väčšinové právo nájmu výkonu práva poľovníctva.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že námietke žalobcu, že správny orgán mal konanie vo veci žiadosti P. S. V. B. zastaviť podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, nemožno prihliadať. Ide o vydanie rozhodnutia v priebehu správneho konania a záleží na uvážení správneho orgánu ako bude postupovať v správnom konaní.

Z rozsudku krajského súdu je zrejmé, že skúmal, či napadnuté rozhodnutia žalovaného sú v súlade so zákonom.

Vzhľadom na horeuvedené odvolací súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutia žalovaného, ako aj rozsudok krajského súdu sú vecne správne, pričom napadnuté rozhodnutia žalovaného boli vydané zákonne nevybočili z medzí správnej úvahy.

Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, považuje ich za úplné, vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť.

Na uvedenom nemení nič ani obsah podaného odvolania, ktoré podal žalobca, keďže toto neobsahuje žiadne také tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach a záveroch rozhodnutia krajského súdu.

Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.). Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovaný nemá na náhradu trov konania nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 15. januára 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová